

5

6

1-2 Oto Hudec: *Kovad*, 2015, HD video, still z filmu,
majetok autora a Gandy gallery

Oto Hudec: *Kovad*, 2015, HD video, movie still, courtesy
of the artist and Gandy gallery

3 Oto Hudec: *Mučenie je žľbom (Cova da Moura)*, 2015,
fotografia, majetok autora a Gandy gallery

Oto Hudec: *Torture is a Crime (Cova da Moura)*, 2015,
photo, courtesy of the artist and Gandy gallery

4 Oto Hudec: *Slovanie Tras di Manti / Tras di Manti, Cabo Verde*, 2014, digitálna fotografia participatívnej malby
na stene, majetok autora a Gandy gallery

Oto Hudec: *Archipelago of Tras di Manti/Tras di Manti,
Cabo Verde*, 2014, digital photo o a participatory
mural painting, courtesy of the artist and Gandy gallery

5-6 Oto Hudec: *Roky Tras di Manti*, 2014, HD video, still
z filmu, majetok autora a Gandy gallery

Oto Hudec: *Hands of Tras di Manti*, 2014, HD video,
movie still, courtesy of the artist and Gandy gallery

1

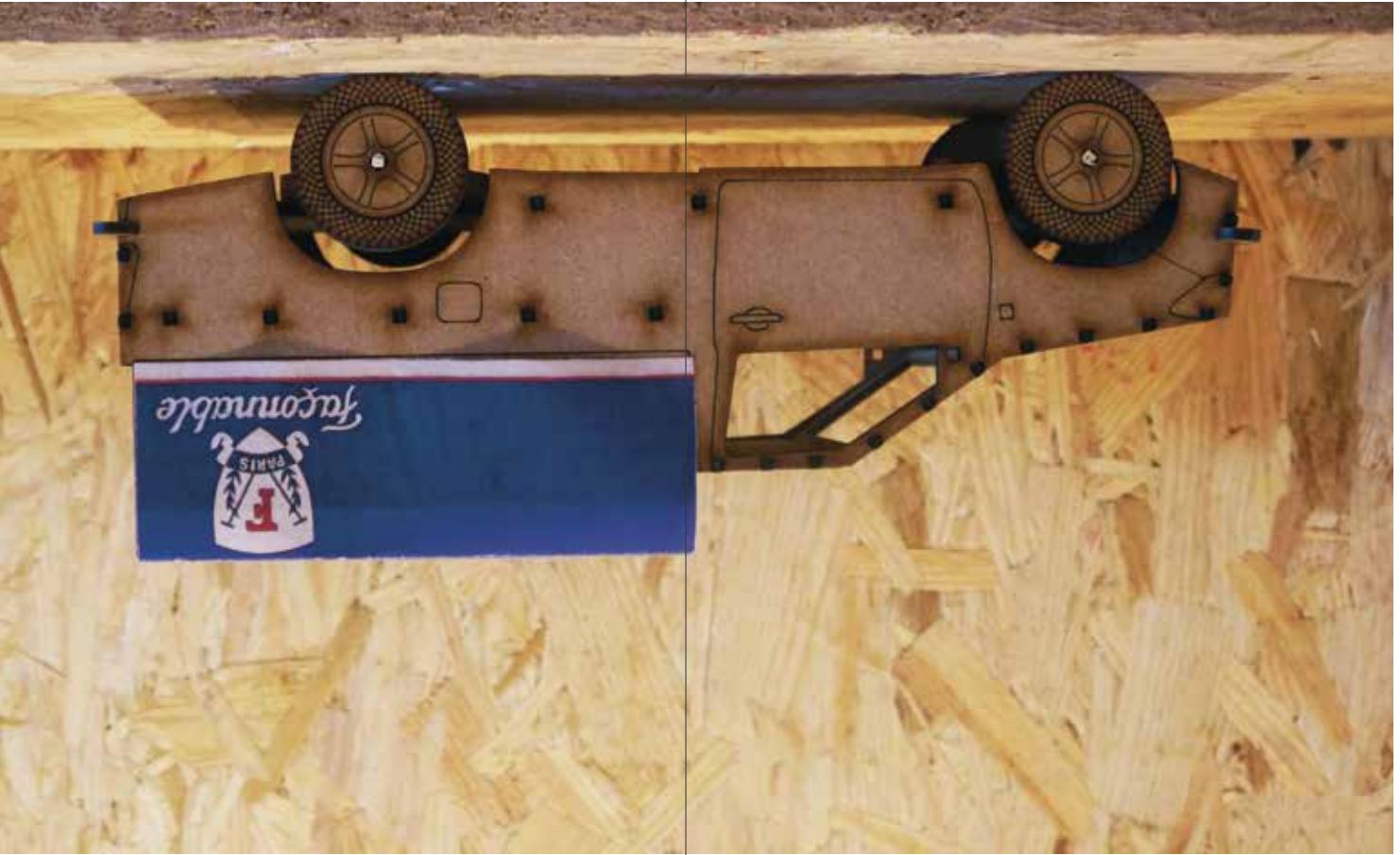
2

3

4

KHB
Kunsthalle
Bratislava

OTVORENÉ / OPEN
Pon: 12:00 - 19:00 / Mon: 12 - 7 p.m.
Uto: zatvorené / Tue: closed
Str: 13:00 - 20:00 / Wed: 1 p.m. - 8 p.m.
Štv - Ned: 12:00 - 19:00 / Thu - Sun: 12 - 7 p.m.

Vstup voľný / Free entry

Kunsthalle Bratislava
Nám. SNP 12, Bratislava
Slovenská republika

www.kunsthallebratislava.sk

S finančnou podporou
With financial support

Partner osvetlenia fasády
Building Lighting Partner

**Súostrovie
/ Archipelago**

OTO HUDEC

Kurátor / Curator: Daniel Grúň

OTVORENIE / OPENING
20. apríl 2017 od 18:00 do 20:00 hod.
April 20th 2017 from 6 until 8 p.m.

TRVANIE VÝSTAVY / DURATION:
21. apríl - 11. jún 2017
April 21st - June 11th 2017

OTO HUDEC

Súostrovie / Archipelago

Daniel Grúň
kurátor výstavy / curator of the exhibition

Na prvý pohľad sa zdá, akoby bol projekt Ota Hudeca pre Kunsthalle LAB o migrácii. Nie je to celkom tak. Migrácia sa spája s dobrovoľnými alebo vynutnými presunmi obyvateľstva, s prekonávaním geografických a politických teritorií a jeho následkami. V súvislosti s vojnou v Sýrii, humanitárnom krízou v Afrike a s potlačením arabskej jari sa migrácia stala konštantne prítomnou tému európskej politiky. Súčasná kríza európskej identity a téma projektu Ota Hudeca môžu mať preto podobné východisko, ale nie totožné. Zaostrenie na spoločenské problém súostrovia Kapverdy v kontinentálnej krajine akou je Slovensko, ktorá sa dlhodobo vymedzuje voči európskej migračnej politike, vzbudzuje otázky. Opakovane pobity na Kapverdách a predmestí Lisabonu, spolužitie s komunitami ich obyvateľov, sa pre Ota Hudeca stali miestami osobnej skúsenosti s Iným, s kultúrnou odlišnosťou, s čímsi, čo by sme spoločne s filozofom Edouardom Glissantom mohli nazvať poetikou vzťahov.

V pojme deteritorializácia Gillesa Deleuze a Félix Guattariho sa dajú priblížiť myšlienkové postupy, ktoré viedli k vytvoreniu tohto umeleckého projektu. Deteritorializáciu sa označujú procesy oslabenia väzieb medzi kultúrou a jej lokalitou a prenos kultúrnych subjektov z určitej lokality v priestore a čase. Čo umelec artikuluje jednotlivými vystavenými dielami, sú vzťahy spontánnej tvorivosti, spolupráca a zdieľanie kultúrnych zvykov, moderované v dvoch diametralne odlišných prostrediac. Na jednej strane sa Hudec sústredí na skúmanie sociálnych prostredí, na druhej rieši prekonanie dualizmu vykorenenia a exilu. Edouard Glissant píše: „Zatiaľ čo exil môže podmývať nieči zmysel identity, myšlienka blúdenia—uvažovanie toho, čo sa vzťahuje—zvyčajne posilňuje tento zmysel identity.“

Imaginárna predstava blúdenia komunikuje cez nadvádzovanie vzľahu s Iným, kultúrne odlišným, a v diele Ota Hudeca je stvárená do obrazu súostrovia, ktorý je zároveň intersubjektívnym obrazom Kapverd a života ľudí čo sa tam narodili, odišli a vrátili sa. Intersubjetivita je založená na bezprostrednosti a túčasti na poetike vzťahov. Dvojica skulptúr obrých vodných korytnačiek nie je len odkazom k migrácii, ale vo vzájomnom vzťahu, nepretržite plavbe časom, nesie so sebou subjektívne predstavy domova a udržiavania vzťahov k domovu v živej kultúre. Tieto vzťahy sú následne premietnuté do ďalších segmentov výstavy: dokumentuje ich video z imigrantskej štvrti Lisabonu a kontrastne ich znázorňujú dve nástenné maľby realizované priamo do priestoru galérie. Niektoré práce vznikli v priamej spolupráci s defmi z imigrantských štvrtí na princípe tvorivých dieľní.

Oto Hudec premyslene uplatňuje a kultivuje postupy spontánnej detskej tvorivosti a tiež neučenú autenticitu amatérskeho prejavu. Jeho diela sa však nesýtia miestne-špecifickým exotizmom, ktorý sa dnes tak dobre uplatňuje ako turistická komodita. Uvedomuje si tenký ľad umeleckého „vyťažovania“ z dobrovoľnej participácie ľudí, ktorí nie sú poučení umeleckým svetom. Usiluje, aby ľudia dostali rovným dielom naspať, aj keď nie vždy sa to darí. Budť je to pre nich skúsenosť, napríklad workshop s keramikou, kedy generácia vyrastajúca na afroamerickej hiphopovej kultúre získava skúsenosť s niečim tradičným, ako je tvorba keramiky z ostrova Santiago. Vtedy prichádzajú situácie, kedy spoluautor získava inú hodnotu výmenou za vlastnú prácu. Poetika vzťahov násmeruje účastníkov, a dôfajme i diváka, k väzbám lokality, jazyka a práce. Návádza nás k paradoxom ekonomickej prosperity, akým čeliť naša spoločnosť.

Cestujúci Projekt Karavan (s Danielou Krajčovou) poukázal na stále málo využitie možnosti podporovať a rozvíjať lokálne dialekty a myslieť poetiku vzťa-

hov naprieč menšinami a majoritnou spoločnosťou v ich kultúrnych prejavoch. Ručne vyrobené autička z Kapverd, ktoré boli na výstave Reset v Banskej Štiavnici umne zakomponované medzi fragmenty neskorogotickej ornamentálnej výzdoby, podčiarkujú tieto nadčasové partnerstvá. Zobrazujú pickupy, čo slúžia na Kapverdoch ako súkromné autobusy a pri ich výzdobe využívajú obyvatelia popri globálnych značkach dialekty miestnej tvorivosti. Oto Hudec dôsledne rozširuje antropologický model umenia a jeho inštalácie vedú k sebareflexívnym procesom vo vnútri našej kultúry prostredníctvom prisvojenia si a hlbokejho porozumenia Iného.

At first glance, it seems that the project of Oto Hudec for Kunsthalle LAB deals with migration. That is, however, not quite apt. Migration is associated with voluntary or forced transfers of population, as well as with overcoming geographical and political territories and its consequences. In the context of the war in Syria, the humanitarian crisis in Africa and the suppression of the Arab Spring, migration has become an omnipresent theme in European politics. The current crisis of European identity and the subject matter of Oto Hudec's project may therefore have a similar but not identical background. In a continental country like Slovakia, which has long been disapproving of European migration policy, the focus on social issues of Cape Verde certainly raises questions. Repeated stays in Cape Verde and the suburbs of Lisbon, and coexistence with their inhabitants provided the author with a personal experience of the Other, cultural differences, and something that we, together with the philosopher Edouard Glissant, might call the poetics of relation.

The cogitation that led to the creation of this art project can be explained with the concept of deterritorialization introduced by Gilles Deleuze and Félix Guattari. Deterritorialization implies a weakening of ties between culture and its location, and the transfer of cultural subjects from a particular location in space and time. The exhibited artworks articulate the relations of spontaneous creativity, collaboration and sharing of cultural customs, moderated in two vastly different environments. On the one hand Hudec focuses on exploring the social environment, and on the other hand addresses overcoming the dualism of disembedding and exile. Eduard Glissant writes: "Whereas exile may erode one's sense of identity, the thought of errantry—the thought of that which relates—usually reinforces this sense of identity."

The imaginary idea of errantry communicates through establishing relationships with the Other, culturally different subject. In the work of Oto Hudec, errantry is embodied in the image of an archipelago, which is also an intersubjective image of Cape Verde and the lives of people who were born there, left and returned. Intersubjectivity is based on immediacy and participation in the poetics of relation. A pair of giant sculptures of aquatic turtles not only refers to migration, but—in the context of mutual relation and continuous voyage through time—also carries subjective notions of home and maintaining relations to home in living culture. Subsequently, these relations are reflected in other segments of the exhibition; they are documented in a video from the immigrant neighborhoods of Lisbon, and contrasted in two murals made directly in the gallery space. Some artworks were even created during workshops in direct collaboration with children from the immigrant neighborhoods.

Oto Hudec: *Kde sny začínajú, kde sny končia*, 2017, skica pre maľbu na stene, majetok autora a Gandy gallery
Oto Hudec: *Where the Dreams Start*, 2017, sketch for a mural, courtesy of the artist and Gandy gallery

Oto Hudec deliberately applies and cultivates techniques of spontaneous child creativity as well as lay authenticity of amateur expression. However, his works are not saturated with site-specific exoticism that is now serving so well as a tourist commodity. The author understands the thin ice of artistic "exploitation" of the voluntary participation of people who are not in the know of the art world. Thus, he strives to give back an equal share, although his efforts are not always successful. He aims to provide the participants with an experience, for instance through a pottery workshop that introduces a generation growing up in an African-American hip-hop culture to something as traditional as the pottery from the island of Santiago. Thus, the co-authors exchange their work for some other value. In such events, the poetics of relation invites the participants and hopefully also the viewers to consider their bond towards location, language, and work, while pointing out the paradox of economic prosperity faced by our society.

The travelling Project Caravan (with Daniela Krajčová) accentuated the still underutilized opportunities to promote and develop local dialects, reflecting the poetics of relation across the minorities and the majority in its cultural manifestations. Hand-made model cars from Cape Verde dexterously incorporated into fragments of the late Gothic ornamental decor at the exhibition Reset in Banská Štiavnica highlights these timeless partnerships and present pickup trucks used there as private buses. In their production, the residents use dialects of local creativity alongside the global brands. Oto Hudec consistently expands the anthropological model of art, and his installations lead to self-reflexive processes within our culture through appropriation and deep understanding of the Other.

Preklad / Translation: Martina Petáková

"On the one hand Hudec focuses on exploring the social environment, and on the other hand addresses overcoming the dualism of disembedding and exile."

Podávanie / Acknowledgements

Virginia Frois, Lieve Meersschaert, Pedro Conceição
Tiago Pereira Borges, Tiago Frois, Pedro Salvador

Na vystavených dielach sa podieľali /

Co-authors of the exhibited artworks

Isabel, Mariazinha, Lúci, Natália, Ángela, Zi, Laitina, Saturnina, Marcia – keramikárky z / ceramists from Trás di Munti, Cabo Verde, deti a tínedžeri zo štvrtí / kids and teenagers from neighbourhoods: Cova da Moura, Torre a / and Fim do Mundo, Portugalsko / Portugal

Partneri projektu / Partners of the project

Moinho da Juventude, Cova da Moura, Lisabon

Take it, Lisabon

CAO, Centro de Arte e Ofícios, Trás di Munti, Cabo Verde
Oficinas do Convento, Montemor-o-novo, Portugalsko / Portugal
Faculdade de Belas Artes, Universidade de Lisboa

Projekt bol podporený MKSR

Project was supported by the Ministry of Culture of the Slovak republic